

# ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

Του Σπυρίδωνος Σπυρομίλιου

Απόσπασμα σελ. 162-163

Εκδόσεις ΓΑΛΑΞΙΑΣ, Αθήνα 1969

Πρώτη Έκδοσις Αθήνα 1926

«Οι κάτοικοι του Μεσολογγίου εις όλον το διάστημα της πολιορκίας έδωσαν άπειρα δείγματα της καρτερίας και της μεγαλοψυχίας των άλλ' εις αυτήν την περίστασιν έτι πλέον. Διότι εκτός του ότι ήταν εκ των πρώτων οπού να ριψικινδυνεύσουν (οι πρώτοι) εις τας μάχας, και οπού αρίστευον οπού εφύλαττον πάντοτε εις τας πλέον επικινδύνους θέσεις, και ως πυροβολισταί εις τα κανονοστάσια και με τα ντουφέκια εστέκοντο εις τας επάλξεις, δίχως να έχωσι άλλο συμφέρον παρά την ελευθερίαν της πατρίδος επειδή αυτών ιδιαιτέρως δεν τους είχε μείνη τίποτις καθότι τον ελαιώνα τον είχε κόψη όλον ο εχθρός, ώστε τινές κορμοί μόνον εφαινοντο σποράδην εις την πεδιάδα τας σταφιδαμπέλους των ταυτομοίως ό,τι είχαν εις τας εμπορικές αποθήκας των, και οπού εχρησίμευον δια το φρούριον, ή δια την φρουράν το είχαν προσφέρει οι δυστυχείς αφ' εαυτού τους εις την ανάγκην της πατρίδος, λαμβάνοντες μόνον ενδείξεις να τα πληρωθώσι εις την αποκατάστασιν του Έθνους. Ό,τι είχαν θρόφιμα εις τα οσπίτια και ταύτα, ως είπον, τα επρόσφερον. Δεν είχαν άλλον πλέον ειμή όσα οσπίτια δεν είχαν φθείρει εισέτι το τουρκικόν κανόνι, πλην επειδή δια την επισκευήν του φρουρίου δεν είχομεν άλλην ύλην επρόσφερον και τα οσπίτια των να τα κρημνίσωμεν δια να πάρωμεν την αναγκαίαν ύλην! »